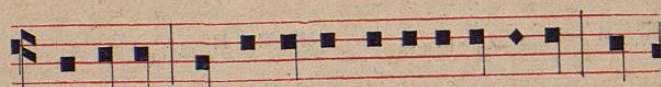

tu-ri in-gre-di-un-tur, cuneta se im-pe-tras-se

læ-ten-tur; ut conces-sa mi-se-ri-cor-di-a, quam

precan-tur, per-pe-tu-o mi-se-ra-ti-o-nis tu-æ

mu-ne-re glo-ri-en-tur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit :

Per eumdem Dñm nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, procedit ante altare, et ibi cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum, quod mox, deposita mitra, stans ibidem benedicit, dicens :

Ÿ. Dñm vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

SUMME Deus, qui summa, et média, imaque custòdis, qui omnem creaturam intrinsecus ambiendo concludis, sancti *✠* fica, et béne *✠* die has creaturas calcis, et sábuli. Per Christum Dñm nostrum. *R.* Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, sed residuum aquæ benedictæ funditur ad basim, sive pedem stipitis altaris per circuitum.

Pontifex deinde procedit processionaliter cum cruce, et clero ad locum in quo Reliquiæ nocte præterita conservatæ fuerunt; et defertur Chrisma usque ad fores Ecclesiæ; sed priusquam locum ipsum ingrediatur, stans ab extra, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. *R.* Leváte.

AUFER a nobis, quæsumus, Dñme, cunctas iniquitates nostras; ut ad Sancta Sanctorum puris mereámur méntibus introire. Per Christum Dñm nostrum. *R.* Amen.

Deinde Pontifice, accepta mitra, locum ipsum cum Presbyteris, et clero ingrediente, schola cantat Antiphonas sequentes :

6 Toni.

O quam glo-ri-o-sum est re-gnum, in

quo cum Chri-sto gau-dent o-mnes San-cti!

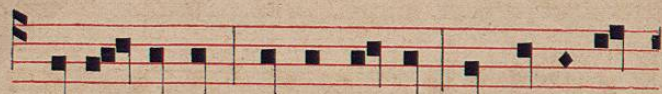
a-mi-cti sto-lis al-bis, se-quun-tur

A-gnum quo-cum-que i-e-rit.

Alia Antiphona.

8 Toni.

Mo-ve - te vos, San-cti De-i; de man-si-o-

ni-bus vestris, ad lo-ca fe-sti-na-te, quæ vo-bis

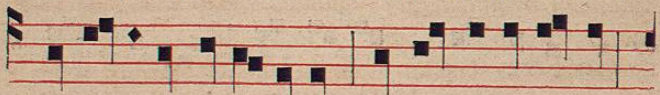
pa-ra - ta sunt.

Alia Antiphona.

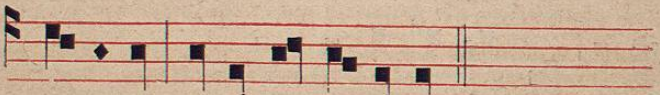
3 Toni.

Ec-ce po - pu-lus cu-sto-di-ens ju-di - ci-um,

et fa-ciens ve-ri - tatem, in te spe-ra-ve-runt,

Do-mi-ne, us-que in æ - ternum.

Alia Antiphona.

8 Toni.

Vi-a Sancto-rum fa-cta est re-cta, et i - ter

e - o - rum præ-pa - ra - tum est. Ps. Ve-ni-te

ex-ul-te-mus Do-mi-no. E u o u a e.

PSALMUS 94.

VENITE, exultemus Dómino : * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne ; * et in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus . * et rex magnus super omnes deos.

Quóniam non repéllat Dóminus plebem suam, * quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines món-tium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud : * et áridam fundavérunt manus ejus.

Venite adorémus, et procidámus ante Deum : * plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Nos autem pópulus ejus : * et oves páscuæ ejus.
 Hódie si vocem ejus audiéritis , * nolíte obduráre corda
 vestra.
 Sicut in exacerbatióne ; * secúndum diem tentatiónis in
 desérto.
 Ubi tentavérunt me patres vestri : * probavérunt , et
 vidérunt ópera mea.
 Quadragínta annis próximus fui generatióni huic : * et
 dixi : Semper hi errant corde.
 Ipsi vero non cognovérunt vias meas , quibus jurávi in
 ira mea ; * si introíbunt in réquiem meam.

Et non dicitur Glória Patri, vel, si magis placet,
 omissis omnibus præmissis Antiphonis cum Psalmo,
 schola cantat Responsorium de illo Sancto, cujus sunt
 ipsæ Reliquiæ. Interim Pontifex manet stans juxta
 Reliquias. Finitis autem Antiphonis cum Psalmo, vel
 Responsorio prædictis, Pontifex stans ibidem coram
 Reliquiis, detecto capite, dicit: Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. *R.* Leváte.

FAC nos, quæsumus Dómine, Sanctorum tuorum tibi
 speciáliter dedicáta membra digne contingere, quo-
 rum patrocinia cúpimus incessánter habére. Per Chri-
 stum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, imponit incensum in
 thuribulo, et fit processio, hoc ordine. Procedunt duo
 ceroferarii cum luminaribus, deinde crux, tum clerus
 cantans Antiphonas subsequentes; post hos, Sacerdotes
 portantes feretrum cum Reliquiis, et juxta eos thurife-
 rarius continuo Reliquias ipsas incensans, et immediate
 ante Reliquias ipsas præcedant aliqua intortitia, deinde
 Pontifex paratus cum suis ministris. Processione igitur
 locum ipsum exeunte, Pontifex inchoat primam Anti-
 phonam, schola ipsam et omnes alias sequentes prose-
 quente :

8 Toni.

Cum ju-cundi-ta-te ex-i - bi-tis, et cum gaudi-o

de-du-ce - mi-ni : nam et montes et col-les ex-

i - li-ent, ex-pe-ctan-tes vós cum gau-dj-o ,

al - le - lu - ia.

Alia Antiphona.

7 Toni.

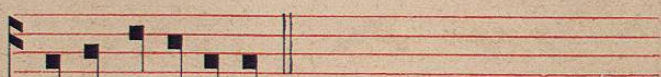
Sur-gi-te, San-cti De-i, de man-si-o-ni-bus

vestris, lo-ca san-cti-fi-ca-te, ple-bem be-ne-

di-ci-te, et nos ho-mi-nes pec-ca-to-res in

pa-ce cu-sto-di-te.

Alia Antiphona.

8 Toni.

Am-bu-la-te San-cti De-i, in-gre-di-mi-ni in

ci-vi-ta-tem Do-mi-ni, æ-di-fi-ca-ta est e-nim

vo-bis Ec-cle-si-a no-va, u-bi po-pu-lus

Alia Antiphona.

8 Toni.

ad-o-ra-re de-bet ma-je-sta-tem Do-mi-ni.

I-sto-rum est e-nim re-gnum cœ-lo-rum, qui

contempserunt vi-tam mun-di, et per-ve-ne-runt

ad præ-mi-a re-gni, et la-ve-runt sto-las

su-as in san-gui-ne A-gni.

Eis igitur ad Ecclesiæ consecrandæ foras pervenientibus, priusquam ingrediantur, dimissa ante fores Ecclesiæ schola Antiphonas prædictas cantante, Pontifex, præcedentibus ipsum duobus ceroferariis, cruce, thuriferario, et Sacerdotibus feretrum Reliquiarum portantibus, circuit Ecclesiam cum ipsis Reliquiis, populo sequente, et clamante :

Ky-ri-e e-le-i-son.

Quo facto, Pontifex sedens cum mitra in faldistorio, ante fores Ecclesie ad id parato, brevi sermone populum alloquitur.

QUANTA, fratres charissimi, Ecclesiis, et Deo dicatis locis habenda sit reverentia, canones, et leges, et universalis religiosus fidelium cultus declarat. Nullibi enim quam in sacris basilicis, Domino offerri sacrificium debet. Præcipiente siquidem Domino per Moysen, tabernaculum cum mensa, atque altari, et aereis vasis, utensilibusque consecratum est ad divinum cultum explendum; ipsum quoque tabernaculum non solum sacrasse, sed oleo quoque linivisse legimus. In ipso autem tabernaculo non alii, quam sancti Sacerdotes, et Levitæ vestibus sacris ornati Sacramenta tractabant, et pro populo oblationes offerbant. Postmodum tam Reges Hebræorum suum templum, quam Romani christiani principes basilicas a se constructas summa in veneratione habuerunt; immunisque ab omni vulgari

strépitu, et negotio esse voluerunt; ut domus orationis ad aliud nullum commercium, atque usum accommodaretur. Eamque privilegii, et immunitatis prærogativam habere voluerunt; ut si quis temerarie sacrilegas manus apposisset, gravissimis suppliciis afficeretur. Non enim justum visum est, domum Dei altissimi temerariis præsumptionibus expositam esse, nec latronum (juxta verbum Veritatis) speluncam esse. Locus est salutis, portus naufragantibus, ad quem de tempestatibus anchora jactitur. Hanc beneficia petituri adeunt, et justæ eorum preces exaudiuntur. Capitalium criminum rei ad hanc fugientes, impunitatem facti, implorantibus Sacerdotibus, accipiunt. Magna ergo veneratione sacratas Domino basilicas adeatis, fratres charissimi, mundi que facinoribus Domino oblationes cordis vestri offeratis. De quibus basilicis hæc una est, cui **N. et N.** Summi Pontifices privilegia concesserunt, quam vos ædificari fecistis, (vel **N.** ædificari fecit) et nobis humiliter supplicastis, (vel supplicavit) ut eam consecrare dignaremur. Nos autem vestris (vel suis) honestis supplicationibus inclinati, eam in honorem omnipotentis Dei, beatæ Mariæ semper virginis, et omnium Sanctorum, ac memoriam sancti **N.** dedicamus; et in ejus altari Reliquias sanctorum **N. et N.** Deo propitio, poni decrevimus, et in altari **N.** vel in loco **N.** sunt corpora, vel Reliquiæ sanctorum **N. et N.** quæ (vel quas) qui devôte visitaverit, indulgentiam **N.** per **N.** concessam obtinebit. Vos insuper moneo, fratres charissimi, ut decimas quæ sunt divina tributa, integre Ecclesiis et Sacerdotibus persolvatis. Has sibi Dominus ad universalis domini signum reservavit. Audite sanctum Augustinum: Decimæ tributa sunt egentium animarum. Quod si decimas dederis, non solum abundantiam fructuum recipies, sed etiam sanitatem corporis, et animæ consequeris. Non igitur Dominus Deus præmium postulat, sed honorem. Deus enim noster, qui dignatus est totum dare, decimam a